

การปฏิบัติตัวเมื่อผู้ป่วย ที่มีเชื้อดื้อยากลับไปอยู่ที่บ้าน

เมื่อผู้ป่วยได้รับอนุญาตให้กลับบ้านได้
ผู้ป่วยสามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ รวมถึง
การเดินทางไปในที่สาธารณะ เนื่องจาก
บุคคลอื่นที่มีสุขภาพแข็งแรงมีโอกาสเกิด
การเจ็บป่วยจากการติดเชื้อดื้อยาเหล่านี้
น้อยมาก

การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ที่บ้าน

1. การล้างมือ

ผู้ป่วยและญาติควรล้างมือ
ก่อนการประกอบอาหาร ก่อนการ
รับประทานอาหาร และเมื่อเห็นว่ามือ
ตนเองสกปรกหลังสัมผัสสิ่งสกปรก
เช่น เสมหะ อุจจาระ ปัสสาวะ โดย
ล้างมือด้วยน้ำและสบู่เป็นเวลา 2
นาที

2. การสัมผัสผู้ป่วย

โดยทั่วไปโอกาสเกิดการติดเชื้อดื้อยาในคนที่มีสุขภาพ
แข็งแรงดีนั้น “ต่ำมาก” ดังนั้นการกอด หรือสัมผัส
ผู้ป่วยสามารถทำได้ตามปกติ

3. การรับประทานอาหาร

ควรล้างมือทุกครั้งก่อนรับประทานอาหาร ภาชนะที่ใช้
แล้วของผู้ป่วยสามารถล้างร่วมกันได้

4. การดูแลสุขอนามัยของผู้ป่วย

ทำความสะอาดในช่องปาก ฟัน และ
ร่างกายของผู้ป่วยอย่างน้อยวันละ 1- 2 ครั้ง

5. การแยกของใช้

กรณีที่บ้านมีผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อ
ดื้อยาได้แก่ ผู้ป่วยภูมิคุ้มกันต่ำ ผู้ป่วยติดเชื้อ ผู้ป่วย
ที่มีสายติดตัวเช่น สายสวนปัสสาวะ ท่อหายใจที่คอ
เป็นต้น ให้แยกของใช้/ห้องน้ำ และล้างมือก่อน-หลัง
ดูแลผู้ป่วยเหล่านี้ ถ้าหากไม่มีผู้ป่วยเหล่านี้สามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ ไม่มีข้อปฏิบัติพิเศษ

6. การทำความสะอาดเครื่องนุ่งห่ม

- กรณีปนเปื้อนสิ่งคัดหลั่งปริมาณมาก เช่น ปัสสาวะ
อุจจาระ ให้ซักแยกจากผู้อื่น
- เครื่องนุ่งห่มที่ไม่ปนเปื้อนสิ่งคัดหลั่ง สามารถซักทำความสะอาด
สะอาดร่วมกับเครื่องนุ่งห่มของคนอื่นๆในบ้านได้

7. การทำความสะอาดที่พักอาศัยของผู้ป่วยและการกำจัด

วัสดุที่ใช้แล้วของผู้ป่วย

การทำความสะอาดควรทำเป็นประจำทุกวัน

- กรณีที่ปนเปื้อนสิ่งคัดหลั่งควรใช้น้ำยาทำลายเชื้อที่ใช้สำหรับ
พื้นที่ผิวที่มีขายทั่วไป
- วัสดุที่ปนเปื้อนสารคัดหลั่งของผู้ป่วยเช่น ผ้าอ้อม
สำเร็จรูป ผ้าก๊อซ สำลี ควรแยกใส่ถุงและมัดปากให้สนิท
ก่อนนำไปทิ้ง

8. การมาตรวจตามนัด

ผู้ป่วยสามารถมาตรวจตามนัดได้ตามปกติ กรณีต้องทำ
หัตถการ แพทย์และพยาบาลจะสวมอุปกรณ์ป้องกัน
ร่างกาย ในการดูแลผู้ป่วย

“ประชาชนทั่วไปหรือผู้ป่วยที่มีเชื้อดื้อยา

กรณีเจ็บป่วย ไม่ควรซื้อยาปฏิชีวนะรับประทานเอง

เนื่องจากจะทำให้เกิดเชื้อดื้อยาและเชื้อดื้อยาอยู่ในร่างกายได้นาน”

การรักษาอย่างไร?

- กรณีพบเชื้อ แต่ไม่ก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วย “ไม่จำเป็นต้องได้รับการรักษาแต่อย่างใด”

- กรณีก่อโรค เกิดอาการเจ็บป่วย

ต้องได้รับการรักษาและการรักษาจะยากมากขึ้น เสียค่าใช้จ่ายสูงขึ้นและใช้เวลานานในการรักษาพยาบาล

- กรณีผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล จะได้รับการดูแลเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อทางการสัมผัสตามมาตรการของโรงพยาบาล ได้แก่ การแยกผู้ป่วย การสวมอุปกรณ์ป้องกันร่างกาย การล้างมือ เป็นต้น

ด้วยความปรารถนาดีจาก

คณะกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

งานการพยาบาลหน่วยควบคุมและป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาล

tel. 038245051 ต่อ 611

เชื้อมีชื่อว่าอะไร?

คือเชื้อแบคทีเรียที่ติดต่อ ยาปฏิชีวนะ หรือที่เรามักจะเรียกผิดว่า “ยาแก้อักเสบ”

ใครที่มีโอกาสติดเชื้อมีชื่อว่า?

- บุคคลที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ
- ผู้ที่ได้รับยาปฏิชีวนะหลายชนิด
- ผู้ป่วยที่เคยรักษาตัวในโรงพยาบาลเป็นเวลานานและเคยได้รับการทำหัตถการต่าง ๆ มาก่อน

เชื้อมีชื่อว่าอะไร?

- พบได้บ่อยในอูจาระ เสมหะของผู้ป่วยที่ใช้เครื่องช่วยหายใจและปัสสาวะในผู้ป่วยที่มีการคาสายสวนปัสสาวะเป็นเวลานาน
- ผิวหนังของบุคคลทั่วไปอาจเป็นที่อยู่อาศัยของเชื้อมีชื่อว่าได้ “โดยไม่เกิดอาการเจ็บป่วย”

โรงพยาบาลสตัมภ์ กม.10

เอกสารให้ความรู้เรื่องเชื้อมีชื่อว่าและคำแนะนำสำหรับผู้ป่วยที่มีเชื้อมีชื่อว่า

เมื่อกลับไปอยู่ที่บ้าน

จัดทำโดย

คณะกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล